

W krainie życia będą widział Boga”...

Hasła: 1. Mojżesz wywyższył węża na ...”. 2. „Tak bowiem Bóg ... świat, że Syna swego Jednorodzonego dał”. 3. „Potrzeba, by wywyższono Syna ... aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne”. 4. „Bóg nie ... swego Syna na świat po to, aby świat potępił”. 5. Złe były ... ludzie. 6. Przywódca Izraelitów w okresie ich wyjścia z Egiptu i wędrówki do Ziemi Obiecanej, święty prorok i prawodawca. 7. „Sąd polega na tym, że ... przyszło na świat”. 8. Bóg posłał swego Syna na świat po to, aby świat został przez Niego ... 9. „Kto wierzy w Niego, nie podlega ...”. 10. „Kto spełnia ... prawdy, zbliża się do światła”. 11. Kto się dopuszcza nieprawości nie zbliża się do światła, aby nie ... jego uczynków. 12. „Kto nie wierzy, już ... potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”. 13. W świetle widać czy nasze uczynki są ... w prawdzie i w Bogu.

1	x	x	x	x	P	U		T		I	x
2	x	x	x	x	U	M		L		W	L
3	C		L			I		C		E	O
4	x	x	P			L		L	x	x	x
5	x	x	x	x	x	U		Z		N	I
6	x	x	x	M		J				Z	x
7	x	x	x	x	x	S		I		T	O
8	x	x	Z			W		O		Y	x
9	P		T			I		N		U	x
10	W		M			A			A	x	x
11	x	x	x	P		T		P		O	O
12	Z			T		L	x	x	x	x	x
13	x	x	x	x	D	O		O		A	E

* Kiedy przeżywamy podniesienie krzyża w naszym życiu? Wtedy, kiedy w zmartwieniu, cierpieniu, osamotnieniu potrafimy zjednoczyć się z Jezusem w czystości serca i świętości duszy. Wtedy, kiedy w cierpieniu nie myślimy o sobie, ale o innych. Krzyż jest zawsze zadaniem danym nam przez Pana Boga.
* Zmartwił się kiedyś pewien chory

i powiedział: „Mam kilku niewierzących kolegów, niewierzącego lekarza. Czy oni wszyscy będą potępieni? – Wiemy, że z czasem przychodzi łaska nawrócenia, ale nie zawsze śmierć przychodzi przed nawróceniem. Niepokój, jaki te słowa rodzą, pochodzi stąd, że po swojemu dzielimy ludzi na wierzących i niewierzących. – Tymczasem w trzecim kanonie mszy świętej w modlitwie za zmarłych modlimy się: „Panie, pamiętaj o tych, których wiarę jedynie Ty znasz”. To znaczy, że jest wiara ludzi, których my uznajemy za niewierzących, a która widoczna jest tylko dla Boga. Kościół nie wymienia po imieniu żadnego potępieńca. Mamy tylu świętych w litaniach, a o żadnym potępionym Kościół nie waży się powiedzieć, dlatego jeden Bóg tylko zna wiarę ludzi. Święty Franciszek z Asyżu mówił, że Judasz będzie zbawiony, bo słowa „lepiej by się człowiek nie narodził” świadczą o tym, ile wycierpiał po zdradzie Jezusa i już na ziemi przeżył straszne piekło – i to nie oznacza, że był potępiony. - Nie przesądzajmy, nie mówmy, że ktoś jest poza Bogiem. Bóg pamięta o tych, których wiarę tylko On sam jeden zna. [J. Twardowski, W świetle Ewangelii, 2005. s.308-310].

MOJE POSTANOWIENIE: Pomodłę się za rekolekcjonistów, spowiedników, penitentów, za wielkopostne dzieło nawrócenia i przemiany ... Przyjrę się mojemu wielkopostnemu zaangażowaniu ...

Kancelaria Parafialna e-mail : swstanislaw_bm@o2.pl <http://www.stanislaw-bm.pl/>
[gazetka do użytku wewnętrznego Parafii]

Metanoia - nieustający proces przemiany

Z ŻYCIA PARAFII

Stanisława Biskupa na Woli;

01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75,

Kancelaria Parafialna czynna: poniedziałek – piątek
godz. 9:00 - 10:00; 16:00 - 17:30; tel. 22 632 38 00

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego; każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne. (J 3, 16) J 3, 14-21

Jezus powiedział do Nikodema: "Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto złe czyni, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby jego uczynki nie zostały ujawnione. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki zostały dokonane w Bogu".

Wielki Post nie jest bynajmniej czasem smutku. Jest to przede wszystkim czas powrotu do tego, co pierwsze i najważniejsze w naszym życiu: do miłości Boga. Wszystkie wielkopostne praktyki pokutne o tyle mają sens, o ile służą otwarciu serca na przyjęcie darmowej miłości Boga, objawionej w Jezusie Chrystusie, bez której nie jesteśmy w stanie zrobić niczego dobrego. Mają nam one pomóc przyjąć miłość Boga i rozpoznać w sobie Jego dzieci. Ten, kto uwierzył miłości Boga, sam staje się jej znakiem dla innych przez wszystko, co robi i mówi. [M. Zachara MIC, "Oremus" Wielki Post 2003, s. 103];

Papież Franciszek: ... Modlitwa Eucharystyczna jest prośbą do Boga, aby zgromadził wszystkie swoje dzieci w doskonałej miłości, w jedności z papieżem i biskupem, wymienionymi z imienia. Jest to znak, że sprawujemy Eucharystię w jedności z Kościołem powszechnym i Kościołem partykularnym. Błaganie to, podobnie jak ofiara, jest przedstawiane Bogu za wszystkich członków Kościoła, żywych i umarłych, oczekując błogosławionej nadziei, że będą mieli udział w wiecznym dziedzictwie nieba, z Maryją Dziewicą i świętymi (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, 1369-1371). W Modlitwie Eucharystycznej nikt i nic nie jest zapomniane, ale wszystko zostaje doprowadzone do Boga, jak przypomina kończąca ją doksologia. Nic nie jest zapomniane. I kiedy ja czy moi krewni jesteśmy w potrzebie, czy kiedy oni przeszli z tego do innego świata, mogę o tym wspomnieć, czy to milcząco, czy też pisząc imię, aby zostało dołączone... [z Katechezy, 07 marca 2018];

św. Jan Paweł II: - Syn Boży pierwszy nas umiłował "gdyśmy byli jeszcze grzesznikami" (Rz 5, 8), nie żądając niczego w zamian, nie narzucając żadnych warunków a priori. W tym kontekście jakże nie uznać Wielkiego Postu jako okazji sprzyjającej odważnym, altruistycznym wyborom i praktykowaniu wielkoduszności? [Orędzie na Wielki Post 2003].

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU - B - 11.03.2018 A.D.

Stefan Kard. Wyszyński - Bóg nigdy nie rezygnuje ze swoich dzieci, nawet takich, które stoją plecami do Niego. (*Kromka chleba, 2 marzec*).

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina:

I – Lectio - Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst Pisma Świętego, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty: - „Wszyscy naczelnicy Judy, kapłani i lud mnożyli nieprawości, naśladując wszelkie obrzydliwości narodów pogańskich i bezczeszcząc świątynię, którą Pan poświęcił w Jerozolimie. Bóg ich ojców, Pan, bez wytchnienia wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem i nad swym mieszkaniem. Oni jednak sztydziłi z Bożych wysłanników, lekceważyli ich słowa i wyśmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na Jego naród do tego stopnia, iż nie było ocalenia. Spalili też Chaldejczycy świątynię Bożą i zburzyli mury Jerozolimy, wszystkie jej pałace spalili ogniem i wzięli się do niszczenia wszystkich kosztownych sprzętów. Ocalała spod miecza reszta król uprowadził do Babilonu i stali się niewolnikami jego i jego synów aż do nadejścia panowania perskiego. I tak się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza: «Dokąd kraj nie wywiąże się ze swych szabatów, będzie leżał odłogiem przez cały czas swego zniszczenia, to jest przez siedemdziesiąt lat». Aby się spełniło słowo Pana z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku jego panowania, tak iż obwieścił on również na piśmie w całym państwie swoim, co następuje: „Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie!” (2 Krm 36,14-16.19-23).

- II - Meditatio – Staraj się zrozumieć tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?" –

* Lud wpatrzony w przykład ludzi będących na świeczniku systematycznie oddalał się od Pana, od Bożego stylu życia, ulegając wszelkim obrzydliwościom i nieprawością, bezczeszcząc nawet świątynię Pańską. Pan jednak nie oddalał się od swego ludu. Pełen troski ... niejako w misji ratunkowej posyłał swych proroków, aby lud upominali, przywracali do porządku, wzywali do nawrócenia. Niestety, lud i jego przywódcy omamieni, zauroczeni pogańskim stylem życia z proroków sztydziłi, proroków lekceważyli czy wyśmiewali. Taka postawa, sprawiła, że Bóg uniesiony gniewem dopuścił do najazdu Chaldejczyków, którzy spalili, splądrowali, zburzyli świątynię i miasto, zaś znaczną część ludności uprowadzili do niewoli, do Babilonii, czyniąc z nich swych niewolników. Pan nie zapomniał o swym ludzie. Kiedy minął czas babilońskiej pokuty z Jego natchnienia król perski Cyrus wydał dekret, na mocy którego lud Izraela mógł wrócić do ojczyzny odbudować miasto, świątynię i samego siebie. - Czy nie daję się zauroczyć tym, co pogańskie, przeciwne chrześcijańskiemu stylowi życia? ... Czy nie bezczeszczę świątyni swego życia? Czy słucham Bożych proroków, którzy w imieniu Pana wzywają mnie do zmiany stylu życia, nawrócenia? Czy nie wystawiam na próbę Bożej dobroci i cierpliwości? Czy zdaję sobie sprawę, że nieposłuszeństwo Panu Bogu prędzej czy później wpędza mnie w tarapaty i skutkuje różnymi formami niewoli czy zniewolenia? Czy mam świadomość, że coraz bardziej oddalając się od Pana, oddalam się od mocy Jego łaski i staję się łatwym łupem współczesnych Chaldejczyków, którzy z całą bezwzględnością złupią, zniszczą, zburzą moje życie i ograbią z tego, co dla mnie cenne? Jakie aktualnie zniewolenia czy duchowe niewole przeżywam? Czy w pokornej modlitwie proszę Pana, aby pomógł mi odzyskać wolność? ...?

- III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce ... Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu: **Nad rzekami Babilonu siedzieliśmy i płakali wspominając Syjon. Na topolach tamtej krainy zawiesiliśmy nasze harfy...** (Ps 137,81-2).

IV–Contemplatio: Trwaj przed Bogiem ... To czas bezsłownego westchnienia Ducha ... Powtarzaj w różnych porach dnia **Chwała Tobie, Królu wieków**

[z: <http://www.katolik.pl/>; opracował: ks. Ryszard Stankiewicz SDS (Centrum Formacji Duchowej)].

„Ty udzielasz przebaczenia”

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU - 11 marca 2018

1. Dzisiaj na Mszach św. rozpoczęliśmy nasze **parafialne rekolekcje wielkopostne**. Dziś jeszcze Gorzkie Żale z nauką Ks. Rekolekcjonisty o g. 17.00 Rekolekcje potrwać przez poniedziałek, wtorek i środę. Każdego dnia Msze św. z naukami o g. 9.00 i 18.00. Zachęcamy do korzystania w tych dniach ze spowiedzi świętej codziennie rano od g. 8.30 i po południu od 17.30. Zakończenie rekolekcji w środę. W tym samym czasie o godz. 11.00 i 12.15 swoje rekolekcje odprawiać będzie młodzież z „Kopernika” i „Kasprzaka”.

2. Dzisiaj nie będzie spotkania formacyjnego Żywego Różańca. W ramach comiesięcznej formacji jest udział w rekolekcjach i Gorzkich Żalach. Tajemnice różańcowe członkowie wymienia indywidualnie.

3. W związku z rekolekcjami do środy włącznie Kancelaria Parafialna będzie czynna tylko popołudniu w godzinach od 16.00 do 17.30.

4. Przypominamy, że Droga Krzyżowa jest w każdy piątek dla dzieci o 17.30, a dla dorosłych i młodzieży po Mszy św. wieczornej.

5. Zespół „Caritas” pod chórem rozprawdza **świece-cegiełki** na stół wielkanocny z przeznaczeniem ofiar na pomoc dla dzieci z biednych rodzin, a przy ołtarzu św. Antoniego wystawia co roku kosz na dary serca na paczki świąteczne dla ubogich. Mamy nadzieję, że i w tym roku znajdą się w nim jakieś ofiarowane przez ludzi dobrego serca dary. „Bóg zapłać” za wsparcie wszelkich dzieł charytatywnych naszej parafii!

6. Przy filarze po prawej stronie kościoła jest wyłożony **krzyż do adoracji na okres Wielkiego Postu**. Tradycyjnie wystawiona jest również puszcza na ofiary na **kwiaty do Grobu Pańskiego**.

W intencji wszystkich ofiarodawców na kwiaty sprawowana jest, jak co roku, Msza św. rezurekcyjna.

7. Za tydzień o godz. 16.00 Msza św. inicjacji Eucharystycznej dla dzieci przed I Kom. Św. i ich Rodziców.

Adoracja Krzyża – przeżywamy Krzyż w naszym życiu wtedy, kiedy potrafimy zjednoczyć się z Jezusem w czystości serca i świętości duszy, kiedy w cierpieniu nie myślimy o sobie, ale o innych... **- Któryś za nas cierpiał rany, Jezus Chryste, zmiłuj się nad nami ...**

* Są święci "bez wahania", święci "nie od razu" i święci "na niby".

Święci bez wahania to tacy, którzy na wezwanie "Pójdź za Mną" idą na dolę i niedolę, drogą jako taką i gorszą, z dziurami po kolana, czasem prościutko na krzyż. Litanię do wszystkich świętych czytamy czasem głosem wynudzone, jakbyśmy czytali książkę telefoniczną, a przecież są w niej wspomniani ludzie niezwykli, którzy umieli od razu pójść za Jezusem. Święci nie od razu to ci, którzy na wezwanie Jezusa najpierw nie chcą pójść, ale potem jednak okazuje się, że chcą. Nie chcą cierpieć, modlić się i ufać po chrześcijańsku, ale przewyciężają tę niechęć i cierpią, modlą się, ufają. To też są święci, którzy mają swoje mieszkanie w litanii pomiędzy aniołami i świętymi pierwszej klasy- święci ludzcy, którzy zmagają się z trudnościami swojego powołania. Są też święci na niby. To ci, którzy tylko udają świętych ... [x Jan Twardowski]

Pamiętamy o Nabożeństwach Drogi Krzyżowej, Gorzkich Żali i Jutrznii